

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa J. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

LA SENMANA ILUSTRADA

LA OBSTRUCCIÓ DELS REPUBLICANS

—Poch á poch, mestre: sense 'l nostre permís, aixó no passa.

CÓM SE FA UN NOU PARTIT

UN DELS MIRÓNS:—¡Prou, don Eugeni, prou!...
L' ALTRE:—¡Aboqui sense por!...

EL PAPU DELS REGIONALISTAS

L' únich fantasma que somfan.

EL REGALO Á LA VILA DEL OS

—Per dos miserables milions de propina, ¡vés quín escándol arma 'l país!... Encare no 'n tinch per vuyt días de juerga.

DE DIJOUS A DIJOUS

Va acabar felicitant la gresca promoguda pels estudiants de Madrid, i que amensava propagar-se a totes les universitats d'Espanya. Se commemorava l'aniversari de la fatxa en qu' en Villaverde, sent governador de Madrid, va cometre ab ells tantes barbaritats, i ara l' mateix Villaverde, president avuy del Consell de Ministres, comprenent que no li convenien conflictes, ordenà que fossin posats en llibertat els escolars detinguts. Això es una rendició; però això ademés es la pau... per aquest costat.

En cambi, en las Cortes no l' ha lograda ni molt menys. Els republicans continúan cumplint ab el seu deber, discutint els pressupostos capítol per capítol, i oposant a las solucions monárquicas las que té preparadas la República, per quan arribi l' hora d' establir las. Si de aquest procedir se n' diu obstruccionisme, haurà de confessarse qu' es un obstruccionisme il·lustrat.

En Salmerón va desvanèixer victoriosament els càrrechs que s' feyan a la minoria republicana, respecte a impedir l' aprobació de algunas lleys que s' creuen necessaries al bé públich. Demostrat quedà que la culpa, en tot cas, no es dels republicans, sino del govern, que no destina prous horas al debat de las indicadas lleys, en son afany de fer passar com per sorpresa ls pressupostos. L' actitud de n' Salmerón signé sancionada pel vot de totes las minorias, ab excepció de n' Moret, que votà ab en Villaverde. Un nou mèrit perquè en Villaverde li reconegui la jefatura.

De aquesta falta d' inteligencia entre l' govern y las oposicions, se n' ha originat la imposició de las sessions dobles, de quatre horas cada una. Veritat es que ab ellas se vulnera l' reglament de la Cámara que senyala para las sessions la duració màxima de sis horas; però en Romero Robledo, tan exigent quan seu en els banchs dels diputats, se n' riu plà bé del reglament desde la poltrona presidencial.

Mes no perquè las sessions siguin dobles, han amaynat el zel, l' interés y la vigilancia dels diputats republicans. Sempre al peu del canó, combaten com a bons, presentant y defensant esmenes, que si no obtenen la sanció dels vots de la majoria, se veuen coronadas per l' èxit moral que alcansen sempre ls defensors de la veritat y de la justicia.

Aixís l' amic Janoy que ja s' havia distingit, arrancant al ministre d' Hisenda declaracions, respecte als tractats de comerç y a la revisió dels aranzels, ha pogut posar de relleu la injusticia que s' comet ab Barcelona, deixant de provehirla dels jujats que li corresponen, dada sa numerosa població, mentres se sosté una policia judicial dispendiosa y que no serveix pera res, com no sigui pera molestar a las classes obreres.

Y l' diputat per Valencia, Sr. Menéndez Pallarés, en un notable discurs, ha impugnat el pressupost del clero, proclamant el principi de la separació de la Iglesia del Estat, que s' proposa establir el partit republicà. La monarquia gasta més del doble en subvencionar al clero catòlic qu' en instrucció; més del doble en apagar llums qu' en encendre'ls. Las rahons alegadas pel Sr. Menéndez Pallarés no han pogut ser rebatudas pels que tot ho fían a la pernicioso aliansa del altar ab el trono.

En el Senat, el Sr. Montero Ríos ha oficiat de jefe del partit liberal democràtic y monàrquic. No ha dit res que no sapiguessim. Ab sas solucions de ungüent blanc en lo que s' refereix a la qüestió religiosa y a la qüestió social, no lograrà aliviar els mals que afligeixen a la nació. Y aquesta, podent disposar de doctors entesos, com son els que militan en el camp republicà, no acudirà may als desacreditats curanderos de la monarquia democrática.

PEP BULLANGA

La consolidació

L' treball del partit republicà no deu donarse per realitzat totalment ab la victoria alcançada en las ultimas eleccions municipals. Aquestes eleccions y l' èxit en ellas obtingut, representen sols una etapa en el camí que havém emprés ab tanta decisió. Convé anarlo seguint pas a pas fins arribar al terme. Al final ens hi espera la proclamació de la República, de una República a la qual pugui fiarse la salvació de la patria.

Però a mida que aném avansant, convé consolidar la nostra situació. Las posicions conquistadas en eis Ajuntaments deuen assegurar-se a tota costa, adoptant una política genuinament republicana en tot lo que ho consentin las lleys vigents. Fins passant per las trabas qu' en ellas se troban, molt pot ferse en bé del poble que conti al davant de la seva administració ab una majoria de republicans.

Precisa en primer terme purgar eis Ajuntaments de tots els vicis, de totes las impuresas qu' en ells hi ha deixat el caciquisme, y la millor purga per aquest cas es la imparcialitat y l' amor a la justicia. Molt cuidado en no incorre en la creació de un nou caciquisme, qu' essent republicà resultaria doblement odiós, puig faria perdre a la nostra santa causa tota la forsa moral, tot el prestigi.

Imparcials y justos els administradors dels interessos comunals que professin l' amor a la República, han de dar una mostra anticipada de lo que podran ser y de lo que serán els municipis espanyols dintre de las institucions republicanas. Poch els ha de costar de donar al poble, dintre de las sevas possibilitats, lo que l' poble reclama y necessita, això es: una administració honrada y gelosa, una claretat diáfana en tots els seus actes, un interés constant en millorar las condicions materials, intellectuals y morals de las poblacions y dels seus habitants; en una paraula, una tendencia envers las solucions progressivas propias del temps moderns.

Ja qu' hem venut al caciquisme, cal enterrarlo per sempre més, tiranthi a sobre carretadas de mèrit, de prestigi, de bones intencions y de realitats falagueras, indiscutibles.

Ab gust hem vist qu' en aquest sentit s' encaminan las cosas a Barcelona.

La nostra ciutat que ha donat a Espanya l' gran exemple en la lluyta, s' apercibeix a donarlo així mateix en la consolidació de la victoria.

Els enemics del partit republicà, secundats pels laborants de dissidencias, suposavan que ls regidors electes pels vots dels republicans y destinats a constituir majoria en la corporació municipal desde l' dia primer de janer, no arribarian a posarse de acort; que reinaria entre ells la desharmonia; que no hi hauria medi d' evitar aquellas finestas lluytas del personalisme, que durant tant temps esterilitzaren l' acció republicana.

Nosaltres els deixavam dir, confiats en que ls fets s' encarregarian de desmentirlos.

No pot ser, es completament impossible—ns deyam—qu' en las presents circumstancias en que las aspiracions envers a una sòlida y compacta cohesió parteixen de baix, de la massa, ab una forsa incontrastable, pugui haverhi qui s' empenyi en contrariarlas. Qui tal intenci, si es que hi ha algú que s' ho proposi, quedarà anulat davant del poble republicà, que no demana altra cosa sino que tothom s' inspiiri en la seva conducta patriòtica y desinteressada.

Y en efecte, tots els republicans, lo mateix els del anterior bieni que ls que de nou se disposan entrar en el Consistori, en dos solas reunions que han tingut pera cambiar impressions, s' han posat de perfecte acort, y avuy están organitzats, han constituït una mesa directora, s' han dividit en comissions per estudiar els numerosos y complicats assumptes de l' administració municipal, y aprofitaran el mes y dias que tenen de coll avants de constituirse, en preparar un plan pràctic y graduat de reformas y milloras, compatibles ab las exigencias de la ley y ab las possibilitats ab que conta l' municipi barceloní.

Sense necessitat de donar voladas inútils pels il·limitats espays de la fantasia, molt treball poden preparar, encaminat a acabar ab el desgabell que de molts anys ens s' ha enyorat de la Casa Consistorial, y en invertir útilment els recursos de la ciutat. Inspirantse en un criteri pràctic y anant tots ben units, no hi ha dupte que sortiran ayrosos en la seva empresa.

Contrasta aquest treball de preparació tan felicitament realitzat, ab el despit de alguns elements enemics de la causa republicana, que no havent pogut contrarrestar en las urnas l' avalancha popular, s' han dedicat a fomentar el descrèdit, provocant la baixa del paper del deute municipal.

Sens dupte, que al obrar aixís se proposavan realitzar una doble jugada: la de fer veure que la gent de negoció veyia ab alarma l' entrada dels republicans en el municipi; y la de aprofitar el descens de dits valors comprant a baix preu, un paper, que per las sevas condicions y pels interessos que reditúa, ha d' estar alt.

Aixís es com treballan pel crèdit de Barcelona, els que sempre y en totes las ocasions blasonan de son mentit amor a la ciutat. La seva tasca es la feyna dels impotents.

No n' tenian prou ab haver quedat ventsuts: havien de respirar per la ferida, llansant per ella la sanch y l' pué, fins a restar escolts.

Mes per ells treballan, aixís com per la República treballaran els nostres.

Per la República y perquè Barcelona conservi y augmenti l' seu rango de ciutat regeneradora de la patria espanyola. Aquells, ab els seus exclusivismes anticipats, ha impossibilitavan el cumpliment de aquesta missió. Ningú ls escoltava, tothom els mirava ab justificada prevenció: Se anava formant una especie de separatisme moral, mil vegadas més perniciós que l' separatisme polític.

El poble republicà assumint plé d' entusiasme la representació legítima de aquesta gran ciutat, ha desvanescut aquellas finestas tendencias, y ha trobat en el resto de la nació fermes corrents de simpatia y de cooperació en la seva obra redemptora. Desde que s' restaurà l' trono borbònic, no havia existit a Espanya un moviment tan formidable y tan fonamentat arrelat en la conciencia del poble.

Encaminarlo y acreixe'l es far obra patriòtica.

Ja no sols ens dirigim a la República, concertant tots els medis necessaris al seu adveniment, sino que ademés se treballa y s' treballa bé, perquè demà que la tinguem se consolidi, trobant en eis Ajuntaments, interessos creats y una suma tal d' afectacions y compromisos d' honra, que la seva desaparició sigui impossible.

P. K.

Una fassa de la qüestió aranzelaria

L' sol anunci de que s' projecta concertar algún tractat de comerç, s' alarman justament las classes productoras, reclamant que previament a l' adquisició de compromisos que ns lliguin per un temps més o menos llarch, se procedeixi a una revisió dels aranzels.

Creym qu' están en lo just al reclamarho. Totas las nacions del mon procuran defensar la seva producció, y en aquest concepte son totes proteccionistas. La verdadera protecció está basada en un règimen aranzelari ben estudiat y que respongui en un tot a las sevas necessitats peculiers. Els aranzels son una corassa preservadora en la lluyta dels productes.

Els aranzels espanyols adoleixen de grans defectes: son incomplets y deficientes. No contenen totes las classificacions que deurían. En alguns casos favoreixen a unas industrias en perjudici de moltras altras. Com a corassa corren parellas ab la que tenían els nostres barcos de guerra, tirats a pico ab tanta facilitat en las catástrofes de Cavite y Santiago de Cuba. En una guerra comercial moltras de las nostras industrias correrían la mateixa sort que aquells tristos bastiments.

Convé, donchs, reformarlos, previ un estudi detingut y imparcial y després d' escoltar als múltiples interessos als quals la reforma afecta.

El règimen aranzelari pesa exclusivament, com un tribut molt oneros, encare qu' indirecte, sobre l' consumidor. Aquest se veu obligat a pagar més cars els articles, que obtindria a bon preu, de no existir las trabas aduaneras. Però llavors, en un país débil y endarrerit com el nostre, la major part de las industrias desapareixerían, y d' ell s' ensenyoriria la miseria. Sense producció, sense treball, seria inútil que se ns oferís barato lo que necessitesim, per tant que careixeríam de medis pera comprarho.

Las nacions fortes, fins la poderosa Inglaterra, s' amparan avuy en el sistema protector. ¡Ab quánta més rahó tenim que ferho nosaltres!

Però precisa y es just que la protecció que gravita sobre l' país consumidor, beneficii a tots els elements de la producció, lo mateix al capital que al treball. Fins ara qui més se n' ha aprofitat es el capital; del treball no se n' ha recordat ningú.

Equitativament, entre aquests dos factors deu distribuirse l' fruyt de la pesada carga imposada als consumidors. D' altra manera, la protecció pels uns, se converteix en un perjudici pels altres, que ab son escàs jornal poch poden subvenir a las sevas necessitats, agravadas per la carestia de tots els articles.

En l' actualitat a Fransa s' están ocupant de aquest assumpte, baix el punt de vista de las classes treballadoras. Permetes'ns traduir els párrafos de un article de Mr. Lefèvre, que dona molta llum sobre l' particular:

«Se tracta de la intervenció directa del govern y del Parlament en un gran conflicte econòmic. No tan sols el govern se disposa a fer sentir tot el seu pes sobre ls patrons, constreñentlos moralment a acceptar l' arbitraje, sino que la Cámara té l' intent de obrir una informació sobre las condicions del treball en l' industria textil, a fi de veure si la protecció aduanera otorgada als industrials ha tingut per efecte una millora de salaris pels obrers.

«Ab això s' lograrà la reparació d' una injusticia que ve perpetuantse onze anys fa, desde que las tarifas protectoras de M. Méline pesan sobre las classes laboriosas del país; y es tant més interessant que s' obri aquesta informació sobre un punt particular, en quant a la ff podrá ser útil pera tota la gran industria. Es de creure que la lliiss no será perduda, y que ls rics industrials, grans sollicitadors de proteccions aduaneras, acabaran per comprendre que un dia ó altre se ls podrá obligar a afavorir als seus operaris ab una elevació de preus, corresponent a l' elevació dels drets de Aduana.

«Durant el curs de la discussió dels aranzels de 1892, Mr. Lockroy feu notar que la conseqüencia lògica de la nova política econòmica sería la adopció de un salari mínim, per quant las dos cosas s' enllassen estretament. Tenint la protecció per objecte y per resultat procurar al industrial un mínimum de preu de venia, res més natural que proporcionar al treballador una ventajita análoga.

«Dat que las condicions de vida resultan més onerosas a conseqüencia del augment de preu dels articles de consum, es inquestionable que per viure s' fa necessaria una suma més considerable. Quant se decreta que lo que valia cinch francs sigui venut a deu, precisa al mateix temps decretar que s' donguin sis a n' aquell que sols ne guanyava cinch. En aquest argument basan sas pretensions proteccionistas, els que aspiran a establir el règimen de la protecció. Aixís ho está fent Mr. Chamberlain pera captarse l' apoyo dels obrers inglesos.

«A Fransa ha sigut diferent, y quan en 1890 92, Mr. Méline preparava la seva obra, hi hagué un moviment de alarma general, ab excepció de algunas grans ciutats, com Paris, Lyon, Marsella, Burdeos, etc., etc. El resultat es que l' gran patronat es l' únich que ha sigut aprofitarse de la protecció, en tant que la condició dels obrers continua tan miserable com sempre. En lo que atany a la industria textil d' Armentières y del Vall de Lys, la xifra dels negocis entre 1889 y 1902 ha augmentat desde 90 a 140 milions anuals, sense que la condició dels obrers hagi arribat a ser menos miserable.

«Veus aquí lo que no podrá menos de comprobarse en virtut de la informació parlamentaria votada per la Cámara, y a conseqüencia de la qual, els industrials compendran sens dupte que ls es necessari escullir entre un augment de salaris ó una disminució en las tarifas aduaneras de que tant inconsideradament venen abusant. No es possible continuar per més temps una protecció escandalosa, de la qual ells son els únics en beneficiarne. Y com un número gran de industrias se troban en el mateix cas, es molt probable que l' informació produheix un efecte saludable, lo mateix a Armentières que per tot arreu.»

Al transcriure aquestas ratllas, senyalém una orientació justa y profitosa.

A las societats obreres, incumbeix seguir-la.

Als diputats republicans, apadrinar-la.

P. DEL O.

A DON ENRICH NELLO

Senyor Nello: ab sentiment, que del meu cor no s' aparta, vaig llegir la seva carta del dia vuit del corrent.

Y vaig rebre un gran disgust al veure que ls caciquistas y ls carca-regionalistas la lleían ab molt gust, perquè sé que aquests farsants, que ara jo aquí he anomenat, a Casa de la Ciutat no n' volen republicans. Pensi qu' hi ha un cert diari,

que va aplaudí l' seu intent, y ataca, traïdorament, mes al amic que al contrari.

Y pensi que molts sayons ens assoian, sens pietat, perquè s' han aprofitat de las nostras divisions.

Mes vosté es digna persona: lo que dich meditará y per ff, ab goig, prestará grans serveys a Barcelona.

Y al acceptar, sens temor, com a bon republicà, el punt que te d' ocupar, qu' es per vosté un lloch d' honor,

un trastorn de mort dará als llops de la Monarquia; pero omplirà d' alegría al poble republicà.

FRANCISCO LLENAS (1)

RÉNGUINNE nota.

Se discuteixen els pressupostos, es a dir el computo de lo que s' ha de arrancar del poble contribuent, y de lo que s' ha de despilfarrar pels governants, y ls diputats regionalistas de Barcelona ni tan sisquera s' han pres la molestia de anar a Madrid a enterarse de las discussions.

Ni l' Sr. Russinyol, ni la gloria més legítima de la nostra terra s' han mogut de Barcelona, obrant de una manera ben distinta dels diputats republicans, tots els quals han pres una part ben activa en eis debats.

Ab això sols se coneix lo que ls diputats regionalistas se preocupan del país. Però si bé s' considera, fins a cert punt tenen rahó en no encaparrarse. Ja saben ells que sortiren diputats sols per sorpresa, com saben també que aquesta es l' última vegada que representaran en el Congrés a la ciutat de Barcelona.

En Moret insisteix en que tiri endavant el seu projecte de reforma municipal. Es un projecte deliciós que sustrauria els municipis del vot dels electors. Tot se faria per obra del privilegi, y en la gestió dels interessos dels pobles més que ls representants dels vehins hi intervendrian els agents del govern.

¡Bonica manera de conservar las posicions que ha posat en perill la formidable avalancha republicana!

Però no cal que l' Sr. Moret s' encaparrí. Ni ell, ni en Villaverde, ni en Maura, ni cap capítol de las pandillas monárquicas atentarà a la situació actual dels Ajuntaments, apelant a una reforma de la ley.

Al ras reformas més trascendentals maquiném els republicans, y per realitzar la qu' ells intentan, estiguienne ben segurs, no ls hi donarem temps.

També a Portugal s' ha despertat de una manera intensa l' moviment republicà. Totas las fraccions fins ara existents s' han refundit baix una jefatura única, cedint a la necessitat d' emprendre una vigorosa acció en contra de la monarquia.

Aquest moviment que vé a coincidir ab el nostre, fa concebir l' esperança de que la República a la ff unirà lo que l' antic règimen ha mantingut separat en el transcurs dels sigles.

Una rahó (diguemne rahó, algún nom ó altre se li ha de donar) a l'uhida per un tal Reparar en las páginas del *Avi Brusí*.

Tracta de la fórmula «un home, un vot», consagrada pel sufragi universal y diu textualment que «conduce al imperio absoluto de la mayoría, y como la mayoría la componen en todas partes los imbeciles, produce necesariamente el predominio de la imbecilidad.»

Ja veuhem ab quin salero ho pela l' articulista: ¿no pensas com jo? Donchs ets un ximple, un poca-solta, un imbecil.

Donchs, miri, per aquest règimen de la imbecilitat se regeixen avuy eis pobles que van a la vanguardia de la civilitació. Y ls que aspiran a anarhi, no tenen altre remey que acudir al sufragi universal, pera destruir els obstacles acumulats per las velles institucions, al sol y únich objecte de mantenir la ignorancia del poble pera millor dominarlo.

Els pobles fan més carrera ab uns quants anys de democracia y sufragi universal, que ab uns quants sigles de teocracia y de funest predominio de la ley de castas.

L' aparició del almanach de *La Esquilla de la Torratxa* ha sigut, com de costum, l' aconeteixement artístich literari de fins d' any.

No hem de fer nosaltres l' elogi d' aquell hermós volum, ahont se veuhem las firmas dels primers escriptors y ls més distingits artistes de la terra catalana. Bastará que fem constar el legítim èxit que ha obtingut, com de sobra ho sab el públich, que materialment l' ha arribat de las mans dels venedors.

Una opinió que la creym molt atinada del socialista italià Adrià Patroni, autor de algunas notables conferencias, donadas últimament en distints punts de Catalunya:

«En entrevistas celebradas ab periodistas espanyols y en las conferencias realizadas en la Península, he sostingut—sense que tingui la seguretat de coneixer bé l' ambient—que jutjava equivocada la táctica de intransigencia que tant caracteriza al partit socialista espanyol.

«Si fos adherent al partit obrer en aquest país, sostindria la necessitat de aunar l' esforços de las

(1) Ja ho veu l' amic Nello, hasta en vers se li demana, que veu a cumplir els debers que te contrets ab Barcelona y ab el poble republicà. (N. de la R.)

L' únich burgés

—Vosaltres penseu que de burgesos n'hi ha molts, veritat?
—Clar que sí.
—Donchs per mí no més n'hi ha un: el govern, que afayta als rics y escorxa als pobres.

disposat a infligirli un dur escarment. Y després de tot, es preferible tenir al enemich enfront, que ficat traïdorament en els organismes del Estat.

Com es preferible un grà sobre la pell, que un mal humor dintre del cor.

Atunyinar al govern de n Villaverde més que un deber es una virtut.

Perque se li fa un verdader favor.
Un govern de *rayadillo*, en la present estació, per forsa s'ha d'estar morint de fret. Y per lo tant lo que convé sobre tot es *escalfarlo*.

La lley del descans dominical en preparació, ja que, segons sembla ha d'afectar a tothom, deuria compondre també al clero.

No es just que 'ls diumenjes se privi de treballar a tots els ciutadans, menos als ensoñats qu' es el día de la senmana que treballan més.

Per lo tant, ab sols obligarlos a treballar de franch, ells mateixos s'encarregarían de tancar els establiments místichs.

Per contrariar l'obstruccionisme dels diputats republicans, el govern ha decidit celebrar sessions dobles: quatre horas al dematí y quatre a la tarde. Ja ho veuhem els treballadors.

Al Congrès s'ha plantejat el règimen de las vuit horas.

En quina situació més ayrosa ha quedat el marquès de la Vega de Armijol

No sab a quina carta quedar-se. Mal si se'n vá a la dreta; pitjor si s'encamina a la esquerra; repitjor si s'empenya en estar sol.

Tant si s'uneix ab en Moret, com si s'agrega ab en Montero Ríos, com si s'decideix a permaneixen tan distanciat del un com del altre, la seva sort ja está decidida.

De jefe no'n pot ser, y s'haurá de contentar ab servir de *florero*.

S'ha de confessar que 'l Sr. Espinós exercint interinament el càrrech de governador de la provincia de Barcelona, s'ha lluhit de veras. Sobre tot per las facilitats que ha proporcionat a l'exercici del dret de reunió.

Als uns els priva de reunir-se, per haver escrit una convocatoria en termes massa vius; als altres per no haverlo avisat ab vintiquatre horas d'anticipació; als de més enllà perque pretenían ocuparse dels torments de Alcalá del Valle.

¡Espinós, y que bé portas l'apellido! Espinós, Espinós, el teu nom punxa.

Ja no es una sola la filla del rey de las húngaras que ha tirat el sombrero per sobre la paret. Després de l'Elvireta, que com recordarán va fugir ab el pintor Folchi, l'Alicia s'acaba d'escapar ab un cotxero.

Ab la circumstancia especial de que aixís com l'Elvira era soltera, l'Alicia estava casada y tenia un fill.

Vels'hi aquí uns exemples ben edificants, que ompliran de legítim orgull al seu papá, el qual podrà dir:—Ningú negarà, que de genit, aquestas nenas han sortit pastadas a mí.

Y además, la fugida de l'Alicia, será per ell una ganga, ja qu'en lo successiu tindrà carruatje de franch.

En efecte, pel mer fet de haverse escapat ab un cotxero, Carlos Chapa queda en *berlina*.

A Omiling (Filipinas) el butxí va donar garrot a tres individus, culpables de assassinat.

Un cop realisada l'execució els cadàvers dels ajusticiats sigueren trasladats a la iglesia a disposició de sas respectivas familias que volguessin recullirlos.

Y algunas horas després, al anarhi la guardia civil, els trobá... ¿morts, fets, enrabanats?... Cá no senyors: asseguts a terra, garlant amistosamente, y un d'ells fumant ab pipa.

Ja veuhem, donchs, com a Filipinas, fins no ha

venthi frares se realisan miracles tan portentosos, com el de la resurrecció dels morts.

La proclamació de la jefatura de n Montero Ríos, quan porta ja cumplets setanta anys d'edat, resulta una cosa bastant cómica.

Es l'empresa de un polítich *momia*, corrent adelarat a la conquista del *momio*.

Llegeixo:
«Dicese que el general Linares no accepta la direcció de la guardia civil.»
S'explica molt bé, perque avuy ja no es com avants.

El ser civil
no es un placer.

Una noticia interessant.
El Papa ha dit al bisbe de Mantua aquestas textuales paraulas:

«Espero podervos benehir prompte a Venecia.»
Aixó implica l'rompiment de la voluntaria clausura del Vaticá; el punt final posat a la superxeria de la presó imposada al successor de Sant Pere.
Aquest día m'ho deya un capellá tot enfadat:
—«Molt me temo que aquest Papa acabarà per fer malbé l'ofici.»

El ministre de la Guerra ha constituhit una co-

a una cria de conills:
com qui diu no hi ha senmana que no'n fassi de petits.

En Villaverde y l'Alix diu que volen fé una llansa: don Raymundo hi posa l'ferro y en García Alix la barra.

Quan viatio en un tren del Nort y al sé a puesto puch baixar sense haverme passat res, no sé, quedo més paratl...

L. WAT

XARADA

Jo, senyors, soch fill de Tot; ¿qué diuhem? ¿qu' es molt extrany? donchs no'n fassin gens ni mica, ni mica ni gens de cas.
Es una hermosa *hu-segona* y també es molt important

A la cassa del duro

El primer que se 'l fassi seu, aquell será 'l jefe.

missió encarregada de presentar un nou model de motxilla ó de morral pera l'exércit.

Crech que 'l ministre de la Guerra podia prescindir de molestar als senyors que forman la comissió. Un dels seus companys, el ministre de la Gobernació, sense anar més lluny, l'hauria pogut servir. Ha sigut militar, y ha d'entendrehi molt en qüestions de aquellas prendas, que com la motxilla, 's tiran sobre l'esquena.

Aquí no hi ha més, per morrals en García Alix.

Quan dos polítichs s'uneixen, lo que 'ls embulla la marxa es que, un cop feta la boda, tots dos volen dur las calsas.

El ministeri es molt fort y está molt ben arrelat. mes, qu'en Maura no l'aguanti, ¡ja veureu quin catacráchl!

Jo comparo 'l fusionisme

perque té ¡molts! ¡pro molts! ó mes ben dit casi cap de fábricas, pro 'l que hi ha mes son industrias y industrials.

Pro lo certus, es, señores, a tot serho es molt *hu-quart* y per noyas ben bonicas en llech mes com a Total.

ALBERTET DE VILAFRANCA

TRENCA-CLOSCAS

S. D. DIEGO ALVAREZ Y PALMA

Combinar ab las presents lletras el títul de un drama castellá y apellidos del autor.

DOMINICA ROVIRA ORS

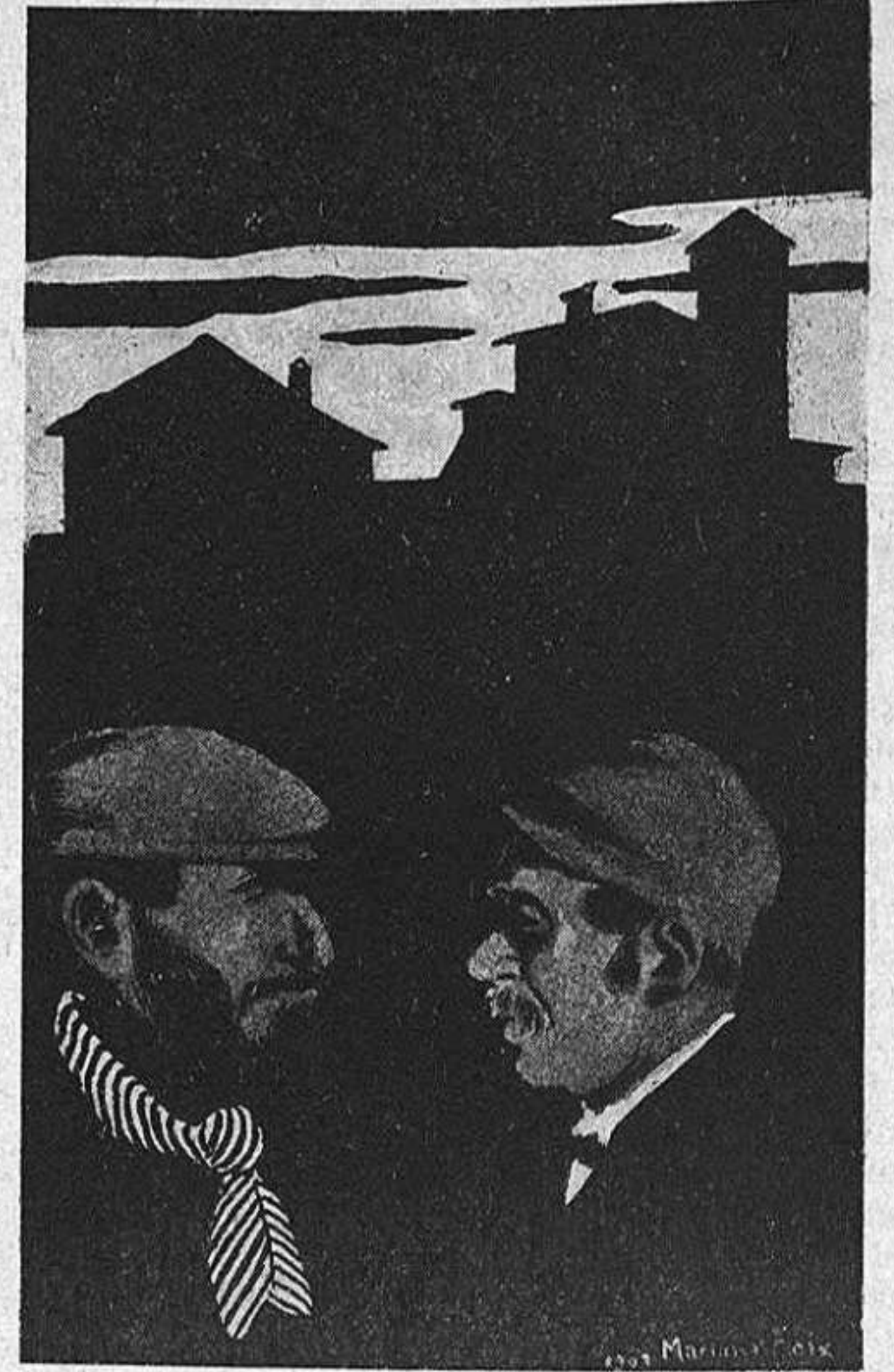
ANAGRAMA

Si del modo qu'estic me contemplant ab un *tot* punxagut donantme pena, fentme fer contorsions de tota mena, no fora res d'extrany que ab mí ploressis.

Si no que ab lo que 'm pintas m'enganyessis contemplant com el mal al *tot* m' enmena... serías massa ximple ó massa nena si la traveta aixís, barruda, 'm fessis.

¿Vritat que no ho farías, Margarida? ¿vritat qu' *encantarias* fins la vida (vull dir que *la durias* al encant) corrent y esbufegant atrafegada

Negra nit

—¿Pronunciemnos. ara qu' es fosch?
—No, que despertariam a la gent.

en busca d' un arrel ó una pomada per ferme algún emplaste apayvagant?

J. COSTA POMÉS

ROMBO

Sustituir els punts per lletras que llegidas vertical y horizontalment diguin: 1.ª Consonant.—2.ª Tothom ne té.—3.ª En la mar.—4.ª Combustible.—5.ª Home de lletras.—6.ª Molts animals ne tenen y 7.ª Vocal.

JOAN CATAU

GEOGLÍFICH

JANER
BI
I C I
AGOST
R
I NOTA I

F. JOANET

Caballers: Pompeyo. Un republicá federal. Miquel Planas. Arres Osnolla. Un aprenent republicá. F. Virgili R. Un trepitja musclut. Antoni Feliu. M. Bayona. Re-col quel fum. M. R. de Hostafranchs. Esteve Pabisa y Joseph Sala Ribó: No es ocasió.

Caballers: Modesto Torrens. Joan Catáu. Tapa Plana. Enrich Doménech. Un colomista. F. Joanet. A. Cararach y J. Gorina Roca: Ho celebrém moltíssim.

Caballer: Antoni Roqueta: No va.—Antón Crusell: No 'ns plau.—Butifarra: Ens agrada, pero no tenim per ara ahont inquirirho.—Rampells: Entra en cartera, per un día de compromís.—T. Rusca: Hi tornarem a passar els ulls; per de prompte devém dirli qu' es molt llarch.—Carlos Pons: Ni una cosa ni altra.—Rotopuny: No 'ns cab en llech.—Paco Alegria: No serveix.—Baldiri Costa: Si anava bé, no dubti que un día ó altre surtirá.—J. Costa Pomés: Gracias per la remesa.—Salvador Cincas: No 's anomeném may... No 'ns hi fem ab pigmeus.—Pera Xaubet Sala: No fá per nos.—T. J. Pisarra: No 'ns convé.—R. V. (Puigvert d' Agramunt). A. S. (Argenton). J. F. (Torroella de Montgrí). M. A. (Tarragona). Cal. F. B. E. C. J. V. I. A. C. Un bon patrió. A. Ll. J. S. R., M. S. y J. M.: No 'ns es possible complaurels per distints motius.

INTERESSANT!

APAREIXERÁ DINTRE DE POCHS DIAS

ALMANACH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

El mes popular dels almanachs polítichs que 's publican a Espanya.

Un elegant tomet, ple de caricaturas polítichs y traballs de totas menas y colors.

¡Aviat, aviat sortirá!

La República

LÁMINA ALEGÓRICA

propia pera ser colocada en Cassinos, Ateneos, Societats y tota classe de Centros democrátichs

Tamanyo de la lámina 65 per 50 centímetros, impresa a sis tintas sobre cartulina mate.

Preu: 2 pessetas

SE VEN PER TOT ARREU

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª